Rättsfallssamlingen

PERSONALDOMSTOLENS DOM
(andra avdelningen)
den 10 november 2011

Mål F-18/09

Mohamed Merhzaoui
mot
Europeiska unionens råd

”Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Placering i lönegrad — Lokalanställda som utnämnts till tjänstemän — Artikel 10 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna — Artikel 3 i bilagan till anställningsvillkoren för övriga anställda — Befordringsförfarandet 2008 — Jämförelse av kvalifikationerna mellan tjänstemän som omfattas av karriärsystemet AST — Förfarande som grundar sig på betygsrapporterna 2005/2006 — Kriteriet tjänstemannens ansvar”

Saken: Talan enligt artiklarna 236 EG och 152 EA, som väckts av Mohamed Merhzaoui, om ogiltigförklaring av beslutet att placera honom i karriärsystemet AST 1–7 och av beslutet att inte befordra honom till lönegrad AST 2 i befordringsförfarandet 2008.

Avgörande: Talan ogillas. Mohamed Merhzaoui ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som åsamkats rådet.

Sammanfattning

1. Tjänstemän — Anställningsvillkoren för övriga anställda — Lokalanställda — Tillämplighet av bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna
(Tjänsteföreskrifterna, bilaga XIII, artikel 10.3; anställningsvillkor för övriga anställda, bilaga, artikel 1.1; rådets förordning nr 723/2004)

2. Förfarande — Åberopande av nya grunder under rättegången — Villkor — Nya omständigheter — Begrepp
(Personaldomstolens rättegångsregler, artikel 43.1)

3. Tjänstemän — Talan — Grunder — Otillräcklig motivering — Konstaterande ex officio

4. Tjänstemän — Befordran — Jämförelse av kvalifikationer — Administrationens utrymme för skönsmässig bedömning — Omständigheter som kan vara relevanta för denna bedömning — Tjänstemannens ansvar
(Tjänsteföreskrifterna, artikel 45)

5. Tjänstemän — Förvaltningens rättsakter — Giltighetspresumtion — Bestridande — Bevisbörda

6. Tjänstemän — Talan — Berättigat intresse av att få saken prövad — Förutsättning att åtgärden berör sökanden personligen

7. Tjänstemän — Befordran — Jämförelse av kvalifikationer — Administrationens utrymme för skönsmässig bedömning — Omständigheter som kan vara relevanta för denna bedömning (Tjänsteföreskrifterna, artikel 43)

8. Tjänstemän — Befordran — Anställningsvillkoren för övriga anställda — Klagomål från en tjänsteman som inte har befordrats — Avslagsbeslut — Motiveringsskyldighet — Omfattning (Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 25 och 45)

1. Artikel 10.3 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna är tillämplig avseende lokalanställda, eftersom det i artikel 1.1 i bilagan till anställningsvillkoren för övriga anställda föreskrivs att bestämmelserna i bilaga XIII på motsvarande sätt ska tillämpas på övriga anställda som varit anställda den 30 april 2004, och således även avseende lokalanställda.

(se punkt 35)

2. Enligt artikel 43.1 i personaldomstolens rättegångsregler får nya grunder inte åberopas efter att inlagor har utväxlats för första gången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet. En dom från unionsdomstolen som inte hade meddelats vid tidpunkten då sökanden anhängiggjorde sin talan, men som endast bekräftar det rådande rättsläget kan inte anses utgöra en ny omständighet.

(se punkt 36)

Hänvisning till

Förstainstansrätten: 20 maj 2003, Diehl-Leistner mot kommissionen, T-80/01, punkt 38

3. Avsaknad av motivering är en grund som rör tvingande rätt vilken under alla förhållanden måste prövas ex officio av unionsdomstolen. Grunden att motivering saknas kan således inte avvisas med hänvisning till att den inte har utvecklats tillräckligt i ansökan.

(se punkt 47)

Hänvisning till

Domstolen: 20 februari 1997, kommissionen mot Daffix, C-166/95 P, punkt 24

Förstainstansrätten: 3 oktober 2006, Nijs mot revisionsrätten, T-171/05, punkt 31

4. Uttrycket ”i förekommande fall” i artikel 45 i tjänsteföreskrifterna betyder att även om anställda i samma lönegrad i princip antas ha befattningar med likvärdigt ansvar, ska denna omständighet beaktas vid befordringsförfarandet då så inte är fallet i praktiken. Följaktligen ska administrationen vid den jämförande bedömningen av de befordringsbara tjänstemännens kvalifikationer beakta vilket ansvar en befordringsbar tjänsteman har haft när detta gått utöver vad som normalt är fallet för en tjänsteman i denna lönegrad.

(se punkt 59)

5. För det första presumeras en administrativ rättsakt vara giltig. För det andra åvilar bevisbördan principiellt den som påstår något. Det åligger således sökanden att framlägga tillräckligt exakta, objektiva och samstämmiga uppgifter som utgör stöd för att de omständigheter som åberopats är

riktiga eller sannolika. En sökande som inte förfogar över någon bevisning, eller inte ens över en samling uppgifter, måste följaktligen godta att beslut avseende befordran presumeras vara lagenliga och kan inte kräva att personaldomstolen själv ska ta del av alla andra befordringsbara tjänstemäns betygsrapporter och därefter tar ställning till vilket ansvar de befordringsbara tjänstemäns har haft i syfte att utröna huruvida tillsättningsmyndigheten gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning när den beslutade att inte befordra sökanden.

(se punkt 61)

Hänvisning till

Personaldomstolen: 4 februari 2010, Wiame mot kommissionen, F-15/08, punkt 21

6. En tjänsteman har inte rätt att föra talan i lagstiftningens eller institutionernas intresse och kan, till stöd för en talan om ogiltigförklaring, endast åberopa de anmärkningar som berör vederbörande personligen. Det är emellertid tillräckligt att den påstådda överträdelsen har påverkat sökandens rättsliga ställning för att anmärkningen ska anse ha berört vederbörande personligen.

(se punkt 63)

Hänvisning till

Personaldomstolen: 23 januari 2007, Chassagne mot kommissionen, F-43/05, punkt 100

7. Förvisso utgör betygsrapporten en oundgänglig bedömningsfaktor varje gång en tjänstemans karriär beaktas i samband med beslut angående befordran. Enligt artikel 43 i tjänsteföreskrifterna krävs emellertid endast att en betygsrapport upprättas vartannat år. Eftersom tjänsteföreskrifterna inte kräver att befordringsförfarandet sker med samma periodicitet som betygsförfarandet utesluter tjänsteföreskrifterna inte beslut om befordran trots att tillsättningsmyndigheten inte förfogar över en nyligen upprättad betygsrapport.

När varken tjänsteföreskrifterna eller en institutions interna bestämmelser föreskriver någon samordning i tiden mellan betygsförfarandet och befordringsförfarandet, och med beaktande av att administrationen har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller genomförandet av befordringsförfarandet, gäller följande. Även om det är önskvärt att administrationen eftersträvar att förfoga över så aktuella betygsrapporter som möjligt när den beslutar om befordringar utgör det inte en överträdelse om administrationen undantagsvis inte beaktat de mest aktuella betygsrapporterna, särskilt när samtliga befordringsbara tjänstemän har behandlats på samma sätt.

Detta gäller i än högre grad när denna avsaknad av betygsrapporter beror på betygsförfarandets normala gång. Utnämningen till tjänsteman kan ske närhelst institutionen har behov av detta, oberoende av när betygsförfarandets bedömningsperiod inleddes. Det är således oundvikligt att nyutnämnda tjänstemän bedöms på grundval av en period som är kortare än den som ligger till grund för bedömningen av deras kolleger.

(se punkterna 64–67)

Hänvisning till

Domstolen: 17 december 1992, Moritz mot kommissionen, C-68/91, punkt 16

Förstainstansdomstolen: 15 november 2001, Sebastiani mot kommissionen, T-194/99, punkterna 45, 46 och 49

8. Tillsättningsmyndigheten är inte skyldig att motivera sina beslut att inte befordra någon. Emellertid är den skyldig att ge en sådan motivering när den avslår ett klagomål från en sökande som inte har befordrats.

Motiveringsskyldighetens omfattning ska i detta avseende bedömas utifrån faktiska omständigheter, bland annat aktens innehåll, de åberopade grunderna och den berördes intresse av att motta förklaringar. När det gäller motiveringen till ett beslut som antagits inom ramen för ett förfarande som berör ett stort antal personer, såsom ett befordringsförfarande, kan det inte krävas att tillsättningsmyndigheten när den avslår ett klagomål angående detta beslut ger en motivering som går utöver de anmärkningar som anförts i detta klagomål, och bland annat för var och en av de befordringsbara tjänstemännen anger varför vederbörande var mer meriterad än den person som klagat på beslutet.

(se punkterna 71 och 75)

Hänvisning till

Förstainstansdomstolen: 26 januari 1995, Pierrat mot domstolen, T-60/94, punkterna 31 och 32; 11 juni 1996, Anacoreta Correia mot kommissionen, T-118/95, punkt 82; 27 april 1999, Thinus mot kommissionen, T-283/97, punkt 73; 25 oktober 2005, Salazar Brier mot kommissionen, T-83/03, punkt 78; 23 november 2006, Lavagnoli mot kommissionen, T-422/04, punkt 69

Personaldomstolen: 8 oktober 2008, Barbin mot parlamentet, F–81/07, punkt 27